

VAN, AKI ÉSZREVESZI

„Amikor a százados látta, ami történt, dicsőítette Istent, és így szólt: Ez az ember valóban igaz volt.”
Lukács ev. 22,47 Olvasmány: Máté ev. 27,31-54

Oly sokan állnak a kereszt alatt: gúnyolódók, akik szívét a harag és gyűlölet tölti, a Jézushoz tartozók, akik ott az első nagypénteken a gyász és veszteség fájdalmánál nem látnak tovább, a kivégzőosztag tagjai és báméskodók, akik megszokták már a látványt, sokat láttak már ilyet. Mégis egy ebből a sokaságból többet ért meg annál, mint amit szemmel láthat. Ez a kivégzést felügyelő százados, aki a megfeszítettről hitvallást tesz.

Mi segítette őt erre? Hogy végig figyelte az eseményeket, mindazt, ami történik, hangzik. Ő volt a rend felelőse, s különösen így, hogy Jézus személyét különösen nagy felzúdulás vette körül, kiemelt figyelmet kellett fordítania az események menetére. Figyel és közben jeleket lát.

Lát egy embert, aki a megszokottnál több terhet hord. Lát egy embert, akit bár a mocskolódás áradata vesz körül, mégis túri, nem szól semmit vádlói ellen, „csak” imádkozik: Atyám, bocsáss meg nekik... Lát egy embert, aki haláltusájában Istenre bízta magát. S látja, amint a természet erői kísérik e különös kivégzést, a nap elsötétül és a föld is megrendül. Jézus magatartásából látja az igaz embert, a bűn nélkülit, a természet jeleiből pedig az Isten ítéletének lenyomatát, ahogy ez a harag az ártatlant éri utol. Most már nem csak gúnyszavakban, hanem szívből jövően jön a kijelentés: Isten Fia ő, az Igaz ember.

Sokan látják Jézust – ma is. Vajon a kereszt alatt hányan jutnak el erre az életmentő felismerésre? Mert igazán tudjuk, hogy Isten azoknak ad kegyelmet, akik a keresztre néznek és meglátják Jézusban az őértük életét adó Isten Fiát. Akik a százados után maguk is ki tudják mondani: értem szenvedett, és bűneimet eltörölve új életet hozott. Mi nem voltunk ott, de a bűneink igen, már akkor ott terhelték Jézust, amikor helyettünk megjárta a kárhozatot. A kereszt alatt lélekben megállva ezért dicsőíthetjük mi is a századossal együtt Istent, mert észrevettük, amit ő tett, hogy az egyetlen igaz és tökéletes bűnhődött minden bűnösért. Ámen.

A mennybe' fenn, a trónusnál

1.
A mennybe' fenn, a trónusnál
A Krisztus értem közbenjár,
Nagy főpap, égi kezesem,
Örökre biztos védelmem.
Markába véste nevemet,
Szívébe írta, nem feled.
Örökké ő lesz pártfogóm,
Elnémul minden vádolóm,
Elnémul minden vádolóm.

2.
Mikor a Sátán megkísért,
És vádol megbánt bűnökért,
Jézusra nézek, áldom Őt,
A bűneimből megmentőt.
Ő halt meg minden vétkemért,
A büntelen a bűnösért.
Isten, a Bíró fölmentett,
Krisztusra nézve engedett,
Krisztusra nézve engedett.

3.
Íme, a Bárány, Ő van ott,
Feltámadt, és üdvöt hozott,
Ő mondta: Megváltód vagyok,
Nem vonja vissza, mit adott.
A Bárány vére volt az ár,
Őnála többé nincs halál.
Krisztusban üdvöm készen vár,
Ott fenn, az Isten trónjánál,
Ott fenn, az Isten trónjánál.